

آتروپین:

اشکال دارویی: AMP 0.5 mg/1 ml

گروه دارویی: پاراسمپاتولیتیک (از بین برنده اثرات پاراسمپاتیک)، آنتی کولینرژیک

مکانیسم اثر:

۱. بلوک کننده گیرنده های استیل کولین، افزایش ضربان قلب
۲. کاهش حرکات دودی دستگاه گوارش، سیستم ادراری و اثرات ضد ترشچی

موارد تجویز:

۱. برادیکاردی علامت دار (علائمی چون سنکوپ، سرگیجه، ضعف، خستگی، درد قفسه سینه، نفس های کوتاه، گیجی، اختلال خواب و افت فشارخون)
۲. اسپاسم مجاری گوارشی در اعمال جراحی (اسپاسم پیلور و اسپاسم مجاری صفراوی)
۳. کاهش ترشحات مجاری تنفسی در القا بیهوشی
۴. درمان مسمومیت با ارگانوفسفره ها و آفت کشها و عوامل اعصاب (در دوزهای بالا)

دوزاژ مصرفی:

بزرگسالان: ۰/۵ تا ۱ میلی گرم در برادیکاردی علامت دار تا حداکثر دوز ۳ میلی گرم وریدی

کودکان: دوز اولیه ۰/۰۲ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن و حداقل ۰/۱ میلی گرم و حداکثر ۰/۵ میلی گرم. در صورت نیاز پس از ۳ تا ۵ دقیقه مجدداً تکرار شود.

مسمومیت با ارگانوفسفره ها، حشره کش ها و عوامل اعصاب بیولوژیک:

۲ میلی گرم آتروپین وریدی هر ۱۰ الی ۱۵ دقیقه تا برطرف شدن علائم مسمومیت (حداکثر دوز، تعریف نشده است).

ملاحظات پرستاری:

۱. در صورت بروز مسمومیت با آتروپین از فیزوستیگمین (بعنوان آنتی دوت) و بنزودیازوپین ها (بعنوان آرام بخش) استفاده شود.
۲. در کودکان تب دار بدلیل بروز هیپرترمی استفاده نشود.
۳. در صورت عدم دسترسی به ورید از طریق تراشه ۲ الی ۲/۵ برابر دوز وریدی تزریق گردد.
۴. بدلیل اثر میدریازیس آتروپین، سنجش مردمک های بیمار، ارزش تشخیصی ندارد.
۵. مانیتورینگ و کنترل فشارخون و ضربان قلب
۶. تجویز دوزهای کمتر از ۰/۵ میلی گرم آتروپین به دلیل اثر مرکزی، باعث اثرات متناقض و برادیکاردی می شود.
۷. تا قبل از سال ۲۰۱۰ آتروپین در فهرست داروهای تجویزی در ایست قلبی و داروهای اصلی احیا بود که در گایدلاین ۲۰۱۰ بر اساس شواهد متعدد (عدم تاثیر بر بهبود دستیابی به ROSC) از این لیست حذف گردید.